

MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD.

(ZSOLT 87,7)

C év – Évközi 5. vasárnap

Gondolatok vasárnapra

MI TESZ MÁSSÁ?

Az árverésen a kikiáltó felemel egy hegedűt. Tele van repedésekkel és karcolással. A húrok is lazák. Nem vártak tőle sokat. A rend kedvéért mosolyogva kérdezte: mit ajánlanak érte? Kezdjük 100 ezer Ft-al! Egy hang: 105. Majd 120.

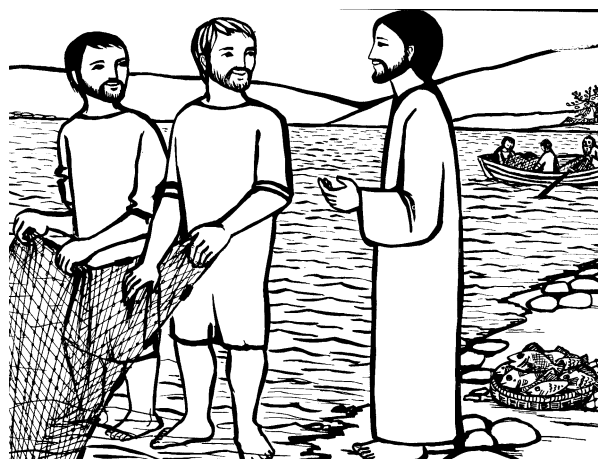
Már majdnem leütötte, amikor egy ősz hajú ember felállt és kezébe vette a vonót. Zsebkendőjével letörölte a poros hegedűt, meghúzta a húrokat, nyakához illesztette és egy csodálatos melódiát kezdett el játszani. A kikiáltó vette át a szót: Egymillió! Ki ad érte 2 milliót? Hárommillió, hárommillió-háromszáz és leütötte. Az emberek tapsoltak, de néhányan kérdezték: Mi változtatta meg a hegedű értékét? Egyszerű a válasz: A Mester érintése. *Engedd neki!*

VASÁRNAP OLVASMÁNYAI ELÉ

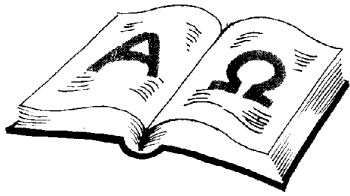
Izaiás és az apostolok meghívásából indulunk ki, amelyből joggal következtethetünk arra, hogy az Úr nemcsak küldetést szánt mindegyikünknek az ő országában, az egyházban, hanem kegyelmet is biztosít ahhoz, hogy küldetésünket méltón teljesíteni tudjuk. Életünk csak úgy lesz kedves Isten előtt, ha meghívásának eleget teszünk. (Iz 6,1-2a, 3-7)

Péter hajója többszörösen jelképezi az egyházat. Mindenekelőtt az egyházban is jelen van Krisztus, apostolaival együtt. Mindnyájunkat mély vizekre visz azáltal, hogy krisztusi igazságokra tanít és életszentségre nevel. Az egyházban is Jézus uralja a szívünket. Az ő kegyelme tart bennünket szent félelemben. (1Kor 15,1-11)

Péter példája mutatja, hogy a keresztény engedelmesség kezdete Krisztus tanításának készséges elfogadása. Ezt követi az akarat meghódolása, amellyel mindent az Úr rendelkezésére bocsátunk. Tökéletes azonban csak akkor lesz, ha a legsúlyosabb megpróbáltatásokban is meghajolunk az Úr intézkedése előtt anélkül, hogy megkérdeznénk: miért kívánja tőlünk ezt az áldozatot. (Lk 5,1-11)

† EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből (Lk 5,1-11)

Amikor Jézus egyszer a Genezáret tavánál állt, nagy tömeg sereglett köréje, hogy hallgassa az Isten szavát. Jézus látta, hogy a tó partján két bárka vesztegel. A halászok kiszálltak, és a hálóikat mosták. Beszállt hát az egyik bárkába, amelyik Simoné volt, s megkérte, hogy vigye kissé beljebb a parttól. Aztán leült, és a bárkából tanította a népet.

Amikor befejezte a tanítást, így szólt Simonhoz: „Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálókat halfogásra.” „Mester – válaszolta Simon –, egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit, de a te szavadra, kivetem a hálót.” Meg is tette, s annyi halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló. Intettek a másik bárkában levő társaiknak, hogy jöjjenek és segítsenek. Azok odamentek, és úgy megtöltötték mind a két bárkát, hogy majdnem elsüllyedt.

Ennek láttán Simon Péter Jézus lábához borult, és e szavakra fakadt: „Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok.” A szerencsés halfogás láttán ugyanis társaival együtt félelem töltötte el. Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, Simon társait. De Jézus bátorságot öntött Simonba: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.”

Erre partra vonták hajóikat, és mindenüket elhagyva követték Jézust.

BÁRHONNAN FÚJ A SZÉL

Amikor egyszer vidéken jártam, egy tanyán, a csűrön nem mindennapi szélkakast pillantottam meg. A nyílhegyen ezek a szavak álltak: Isten a szeretet! Kíváncsian léptem be a kapun, és megkérdeztem a gazdát.

- Mit jelentsen ez a felirat? Azt hiszi, hogy Isten szeretete olyan változékony, mint a szél járása? Talán úgy ingadozik, ahogy a szélkakast forgatja a szél?

- Nem, természetesen nem - válaszolta a gazda. Azt szeretném általa minden szemlélővel megértetni, hogy Isten mindig szeret, bárhonnan fúj is a szél.

SIMON PÉTER IMÁJA

Imádott Úr Jézus! Életem legboldogabb napja volt a mai, hiszen megtaláltam az értelmet benne. A mai napon, amikor beszálltál a hajómba, azzal együtt beléptél az életembe örökre és végérvényesen. Micsoda öröm, hogy az én hajómból tanítottad a te szent igazságodat a tömegnek. Nem gondoltam, hogy egyszer neked kell valamim. Most már tudom, hogy nemcsak a hajómra volt szükséged, hogy taníts, hanem rám, teljes valómra, azért, hogy életemnek célt adj. „Evezz a mélyre...!” — biztattál.

És én szavadra a mélyre evezek, és bár emberi ésszel reménytelenül, de kivetem a hálót, mert bízok benned. És te, drága Jézus, ezerszeresen megjutalmazod a bizalmamat, és előre vetíted életem feladatát: a te szavadra történő halfogást. Micsoda óriási ajándék és felfoghatatlan kegyelem ez számomra,, méltatlan bűnös számára! Lábad elé borulok, és így kérlek: „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!” Félelem fog el a te nagyságod láttán, és a feladathoz való kicsinységem tudatában. Ó, Uram, adj hitet, és bátorságot a szívembe a küldetéshez, hogy emberek halásza lehessenek a te szavad szerint. Életem Ura és parancsolója, mindenemet elhagyva követlek téged örökké. Amen.

FARSANG - Vállalod ÁLARC nélkül?...

Mi a keresztyén élet? Amikor együtt van a jajongás és a hálaadás, amikor már nem kell álarc, mert merem vállalni: ez is én vagyok, az is, ilyen is vagyok, olyan is vagyok.

Beleesünk abba a hibába, hogy azt képzeljük: a hívő embernek mindig tökéletesnek kell lennie. Nem! A hívő embernek mindig tökéletesednie kell! Menet közben bukdácsol, elesik, de minden eleséssel egy emberhosszal közelebb esik Jézushoz. Újra föláll, újra indul. Kedden nem sikerült, szerdán újrakezdem; pénteken nem sikerült, szombaton újrakezdem. - Így fogjuk igazán érteni, milyen az álarc nélküli és igazán a helyére került keresztyén.

Azt mondja Pál: „*Úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói: sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongattatásban, verésekben, bebörtönzésben, fáradozásban, virrasztásban, böjtölésben*” – és mondja a másik felét is: „*tisztaságban, ismeretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben, az igazság igéjével, Isten erejével, az igazság jobb és bal felől való fegyvereivel, dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint ismeretlenek és jól ismertek, mint halálra váltak, és íme, élők, mint megfenyítettek és meg nem öltek, mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük, és akiké mégis minden*” (2Kor 6,4-10).

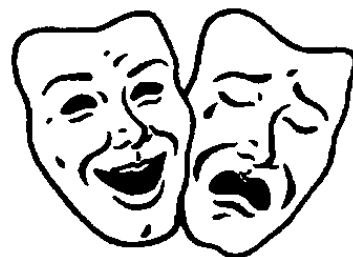
[„*Mindenben úgy viselkedünk, mint Isten szolgálója: nagy türelemmel, megpróbáltatásban, szükségben, szorongatott helyzetben, verést szenvedve, tömlöcben, zendülés közepette, fáradozásban, virrasztásban, böjtben, tisztaságban és tudásban, béketűrésben és jóságban, a Szentlélekben és őszinte szeretetben, igazmondásban és Isten erejében, az igazság támadó és védő fegyverzetében, dicsőségben és megszegyenülésben, gyalázatban és jó hírnévben, mint csábítók, de mégis igazmondók, mint ismeretlenek, de mégis jól ismertek, mint halálra szántak, de mégis élünk, mint összeverték, de belé nem*

haltak, mint szomorkodók, de mindig derűsek, mint szűkölködők, de sokat gazdagítók, mint akiknek semmijük sincs, de mindenük megvan.” - Békés Dalos fordításban]

Mi rejlik itt? Kincs! A tanítványság lényege! Ez is, az is, minden! Az igen, a nem, az öröm, a bánat. Tudok sírni, tudok örülni, szent csöndben, mindig az Úr tenyerén, az Isten kezében.

Ne erőlködjünk, ne mutassunk mást, mint amink van! Azt mutassuk, amit Pál: Fönt is az Úré vagyok, lent is! Sikerek közt és elbukva is, akár életemben, akár halálomban, én a Krisztusé vagyok.

Adja meg Isten Szentlelke, hogy ezt mi is átéljük, képmutatás nélkül! Akár-akár: fönt, lent, életünkben, halálunkban. (Gyökössi Endre)

HOZZÁTARTOZÓ IMÁJA A BETEGÉRT

Jóságos Jézusom, aki az Írás bizonyága szerint minden beteget meggyógyítottál, aki bizalommal és hittel fordult hozzád, hallgass meg engem is!

Nekem csak egy betegem van, de az nekem mindenem! Biztosan nem szeret úgy, mint Lázár, akit a halálból is visszahozott hatalmad és szereteted; de Te kedveled őt mégis annyira, mint barátodat, mert nemcsak az enyém, hanem a tiéd is, Uram! Testvéred. Atyádnak gyermeke. Kell, hogy szeresd őt! És ha így van, akkor Máriával és Mártával mondom neked: Uram, akit szeretsz, beteg. Jöjj és gyógyítsd meg őt! Nekünk pedig adj türelmet, hogy gondviselő szeretetünkkel könnyíteni tudjuk betegségének keresztjét, míg vele együtt nem adhatunk hálát gyógyulásának kegyelméért.

Mária, édesanyánk, betegek Gyógyítója, támogasd kérésemet a te szent Fiadnál. Uram, Jézusom! Ha Atyád döntése úgy szólna, ha ez a betegség lezárja szerettem földi életútját, állj melléje szentségeid kegyelmével, hogy a befejezett földi életének az örök élet legyen a folytatása a te boldog országodban. Ámen.

☺ ☺ HOMOR ☺ ☺ Ima - otthoni használatra

A nagy családi vacsora végén a házigazda megkérdezi az egyik rokon kislánytól:

- Szeretnéd te mondani az asztali áldást?
- Nem tudom, mit kell mondani - feleli az ötéves Pannika.
- Csak mondd azt, amit a szüleid szoktak otthon.

A kislány összekulcsolja a kezét, és megszólal:

- Istenem! Mi a csudáért kellett nekünk már megint elmennünk erre a vacsorára, amikor úgysem érezzük ott jól magunkat?...

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>
Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor